

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (otr? pal?ta)

2018. gada 28. j?nij? (*)

Apel?cija – Valsts atbalsts – V?cijas nodok?u tiesiskais regul?jums par noteiktu zaud?jumu p?rnešanu uz n?kamajiem taks?cijas gadiem (“san?cijas klauzula”) – L?mums, ar kuru atbalsta sh?ma atz?ta par nesader?gu ar iekš?jo tirgu – Pras?ba atcelt ties?bu aktu – Pie?emam?ba – LESD 263. panta ceturt? da?a – Individu?li skarta persona – LESD 107. panta 1. punkts – J?dziens “valsts atbalsts” – Selektivit?tes krit?rijs – Atsauces sist?mas noteikšana – Faktu juridisk? kvalifik?cija

Lieta C?203/16 P

par apel?cijas s?dz?bu atbilstoši Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 56. pantam, ko 2016. gada 12. apr?l? iesniedza

Dirk Andres, Heitkamp Bau Holding GmbH maks?tnesp?jas administrators, ar dz?vesvietu Diseldorf? (V?cija), ko p?rst?v *W. Niemann, S. Geringhoff* un *P. Dodos, Rechtsanw?lte*,

pras?t?js,

p?r?jie lietas dal?bnieki:

Eiropas Komisija, ko p?rst?v *R. Lyal* un *T. Maxian Rusche*, k? ar? *K. Blanck?Putz*, p?rst?vji, atbild?t?ja pirmaj? instanc?,

V?cijas Federat?v? Republika, ko p?rst?v *T. Henze* un *R. Kanitz*, p?rst?vji, persona, kas iest?jusies liet? pirmaj? instanc?.

TIESA (otr? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js *M. Ileši?s* [*M. Ileši?*], tiesneši *A. Ross* [*A. Rosas*], *K. Toadere* [*C. Toader*], *A. Prehala* [*A. Prechal*] un *E. Jaraš?ns* [*E. Jaraši?nas*] (referents),

?ener?ladvok?ts: *N. V?ls* [*N. Wahl*],

sekret?rs: *I. Ill?ši* [*I. Ill?ssy*], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2017. gada 19. oktobra tiesas s?di,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2017. gada 20. decembra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apel?cijas s?dz?bu *Dirk Andres*, r?kojoties k? *Heitkamp Bau Holding GmbH* (turpm?k tekst? – “*HBH*”) maks?tnesp?jas administrators, galvenok?rt l?dz atcelt Eiropas Savien?bas

Vispārīgās tiesas 2016. gada 4. februāra spriedumu *Heitkamp BauHolding/Komisija* (T-287/11, turpmāk tekstā – “pārsdzinātais spriedums”, EU:T:2016:60), ciktāl ar to Vispārīgā tiesa kļūst nepamatota ir noraidījusi *HBH* prasību atcelt Komisijas Lēmumu 2011/527/ES (2011. gada 26. janvāris) par valsts atbalstu C 7/10 (ex CP 250/09 un NN 5/10), ko iestenoja Vācija [atbilstoši Likumam par uzņēmumu ienākuma nodokli paredzētajai shēmai] nodokļu zaudējumu pārrešānai grūtības nonākumu uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumā (“*KStG, Sanierungsklausel*”) (OV 2011, L 235, 26. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrādātais lēmums”), kā arī atcelt šo lēmumu.

2 Ar pretapelcīgas sādābu Eiropas Komisija lādz atcelt pārsdzināto spriedumu, ciktāl ar to Vispārīgā tiesa ir noraidījusi iebildi par nepieēemamābu, kuru tā izvirzāja pret šo prasābu, un lādz ar to noraidāt prasābu pirmajā instancā kā nepieēemamu.

Tiesvedābas priekšvāsture un apstrādātais lēmums

3 Tiesvedābas priekšvāsturi un apstrādāto lēmumu, kā izklāstāts pārsdzinātajā spriedumā 1.–35. punktā, var rezumēt šādi.

Vācijās tiesābas

4 Vācijā saskaā ar *Einkommensteuergesetz* (Likums par ienākuma nodokli, turpmāk tekstā – “*EStG*”) 10.d panta 2. punktu zaudājumi, kas radušies kādā taksācijas gadā, var tikt pārnesti uz vāļķiem taksācijas gadiem, kas nozāmā, ka konkrātie zaudājumi var tikt atskaitāti no ar nodokli apliekamajiem ienākumiem nākošajos gados (turpmāk tekstā – “zaudājumu pārrešānas noteikums”). Saskaā ar *Körperschaftsteuergesetz* (Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli, turpmāk tekstā – “*KStG*”) 8. panta 1. punktu zaudājumu pārrešānas noteikums attiecas uz uzņēmumiem, kuri tiek aplikāti ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

5 Šā zaudājumu pārrešānas iespāja izraisāja to, ka tikai nodokļu ietaupāšanas nolākā tika pirkti uzņēmumi, kas ir izbeiguāi jebkādu komercdarbābu, bet kam vāļ ir pārnēsami zaudājumi. Lai novārstu šādus darājumus, kuri tiek uzskatāti par āunprātgājiem, Vācijās likumdevājs 1997. gadā *KStG* 8. pantā iekāāva 4. punktu, ar ko ierobežāja iespāju pārnest zaudājumus, tos atāaujot pārnest tikai uz tādāiem uzņēmumiem, kas ir juridiski un ekonomiski identiski tiem, kuriem ir radušies zaudājumi.

6 *KStG* 8. panta 4. punkts tika atcelts no 2008. gada 1. janvāra ar *Unternehmensteuerreformgesetz* (Likums par reformāmu uzņēmājdarbābas aplikānā ar nodokāiem). Ar šo likumu *KStG* tika iekāauts jauns 8.c panta 1. punkts (turpmāk tekstā arī – “zaudājumu atsavināšanas noteikums”), kurā ierobežā vai pat izslādz iespāju pārnest zaudājumus, kad ir notikusi sabiedrābas 25 % vai vairāk kapitāldaļu iegāde (turpmāk tekstā – “zaudājumus radošā kapitāldaļu pirkums”). Saskaā ar šo noteikumu, pirmkārt, ja tiek nodoti no 25 % lādz 50 % no sabiedrābā piederošā parakstātā kapitāla, no tiesābām, kas izriet no dalābas, āpašumtiesābā vai balsstiesābā piecu gadu laikā pāc nodoāšanas, neizmāntos zaudājumus atsavina proporcionāli veiktājam izmāāā, ko izsaka procentos. Otrkārt, gadājumā, kad ieguvājam tiek nodots vairāk kā 50 % no sabiedrābā piederošā parakstātā kapitāla, no tiesābām, kas izriet no dalābas, āpašumtiesābā vai balsstiesābā, neizmāntos zaudājumus vairs nevar atskaitā.

7 No zaudājumu atsavināšanas noteikuma nebāja paredzāti nekādi izāāumi. Tomā rā nodokļu iestādes zaudājumus radošā kapitāldaļu pirkuma gadājumā, kura māris ir grātbā s esoā uzņēmuma sanācija, varāja piešāirt atbrāvojumu no nodokā pāc taisnāguma, piemārojot *Bundesministerium der Finanzen* (Federāli finanšu ministrija, Vācija) 2003. gada 27. marta dekrātu.

8 2009. gada jānijā ar *Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung* (Likums par veselābas

apdrošināšanu saistībā ar nodokļu atvieglojumiem pilsoņiem) KStG 8.c pantā tika iekavēti 1.a punkts (turpmāk tekstā – “sanācijas klauzula” vai “apstrādātais pasākums”). Saskaņā ar šo jauno normu struktūrvienība var pārnest zaudējumus, pat ja ir noticis zaudējums radošs kapitāla pirkums KStG 8.c panta 1. punkta izpratnē, ja ir izpildīti šādi nosacījumi: kapitāla pirkums ir paredzēts sabiedrības sanācijas nolūkā; pirkuma brīdī tas ir maksimālais, tai ir pārdevēja pārdošanas vai pastāv draudi nonākt tādā situācijā; tās pamatstruktūra tiek saglabāta, kas būtībā tiek veikts, paturot darbiniekus, veicot būtisku iemaksu apgrozījumā kapitālā vai atlaižot vālgstāmus parādus; ekonomikas nozarē nenotiks izmaiņas nākamajos 5 gados pēc kapitāla iegādes un to iegādes brīdī sabiedrība nav izbeigusi savu darbību.

9 Apstrādātais pasākums stājās spēkā 2009. gada 10. jūlijā, un tas ir piemērojams ar atpakaļejošu spēku no 2008. gada 1. janvāra, kas ir datums, kad stājās spēkā zaudējumu atsavināšanas noteikums.

Apstrādātais lēmums

10 Apstrādātā lēmuma 1. pantā Komisija konstatēja, ka “valsts atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz [KStG] 8.c panta 1.a punktu, un ko [Vācijas Federatīvā Republika] ir īstenojusi, [..] ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu”.

11 Lai sanācijas klauzulu kvalificētu kā valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, šādi jānoskaidro tostarp uzskatā, ka ar šo klauzulu tiek ieviests izņēmums no KStG 8.c panta 1. punktā noteiktās normas, kurā bija paredzēts atsavināt to sabiedrību neizmantotos zaudējumus, kurās ir notikušas akcionāru izmaiņas, un ka līdz ar to minētā klauzula varēja piešķirt selektīvu priekšrocību uzņēmumiem, kuri atbilst tās iegādes nosacījumiem, kas nav attaisnojams ar nodokļu sistēmas raksturu vai vispārīgo uzturēšanu, jo apstrādātais pasākuma mērķis cīnīties ar problēmām, kuras radušās ekonomikas un finanšu krīzes rezultātā, kas bija šīs sistēmas mērķis. Šā lēmuma 2. un 3. pantā tā tomēr paziņoja, ka daži no piešķirtajiem individuālajiem atbalstiem šā tiesiskā regulējuma ietvaros – ja ir ievēroti konkrēti nosacījumi – bija saderīgi ar iekšējo tirgu.

12 Apstrādātā lēmuma 4. pantā Komisija uzdeva Vācijas Federatīvajai Republikai nosaukt mērķiem atgūt nesaderīgo atbalstu, kas bija piešķirts atbilstoši šā lēmuma 1. pantā minētajam tiesiskajam regulējumam. Saskaņā ar minētā lēmuma 6. pantu šai dalībvalstij bija jāpaziņo Komisijai šo atbalsta saņēmēju saraksts.

Tiesvedības rašanās fakti

13 HBH ir sabiedrība, kas kopš 2008. gada bija maksimālās riska situācijā. 2009. gada 20. februārī tās mēģinājums no tās pārkāpt kapitālas, lai ar to apvienotos tās sanācijas nolūkā. Minētā pirkuma dienā HBH atbilda sanācijas klauzulas piemērošanas nosacījumiem. Tas tika konstatēts *Finanzamt Herne* (Hernes Finanšu pārvalde, Vācija) izdotajā saistošajā 2009. gada 11. novembra informācijas pieprasījumā (turpmāk tekstā – “saistošais informācijas pieprasījums”). Turklāt 2010. gada 29. aprīlī HBH no Hernes Finanšu pārvaldes saņēma paziņojumu par avansa maksājumu saistībā ar uzņēmumu ienākuma nodokli par 2009. gada gadu, kurā bija iekavēti vālgstāmi atbilstoši šai klauzulai pārnēstie zaudējumi.

14 Ar 2010. gada 24. februāra vālgstuli Komisija informēja Vācijas Federatīvo Republiku par savu lēmumu saistībā ar apstrādāto pasākumu uzskatītu LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru. Ar 2010. gada 30. aprīlī vālgstuli Federālā finanšu ministrija izdeva rīkojumu Vācijas finanšu pārvaldei vairs nepiemērot šo pasākumu.

15 2010. gada 27. decembrī 2010. gada 29. aprīlī paziņojums par avansa maksājumu tika

aizstāts ar jaunu paziņojumu par uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumu par 2009. taksācijas gadu, kurā nebija piemērota sanācības klauzula. 2011. gada janvārī *HBH* saņēma paziņojumus par uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumu saistībā ar vīlākajiem taksācijas gadiem, kuros tika ar netika ņemta vērā. 2011. gada 1. aprīlī *HBH* saņēma paziņojumu par uzņēmumu ienākuma nodokli par 2009. taksācijas gadu. Tā kā *KStG* 8.c panta 1. punkts netika piemērots, tas nevarēja pārnēst 2008. gada 31. decembra pastāvīgo zaudējumu.

16 2011. gada 19. aprīlī Hernes Finanšu pārvalde atcēla saistošo informācijas pieprasījumu.

17 2011. gada 22. jūlijā Vācijas Federatīvā Republika paziņoja Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kam ir ticis piemērots apstrādātais pasākums. Šāda lēmuma saistībā ar sabiedrību sarakstu, attiecībā uz kurām tika atcelti saistošie informācijas pieprasījumi saistībā ar sanācības klauzulas piemērošanu, kuru starpā bija arī *HBH*.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzātais spriedums

18 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 6. jūnijā, *HBH* cēla prasību atcelt apstrādāto lēmumu.

19 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 16. septembrī, Komisija cēla iebildi par nepieņemamu saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu.

20 2011. gada 29. augustā Vācijas Federatīvā Republika lūdz atņemt iestāties šajā lietā *HBH* prasījumu atbalstam. Šis lūgums tika apmierināts ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšdēvētāja 2011. gada 5. oktobra rīkojumu.

21 Ar Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija rīkojumu iebilde par nepieņemamu tika apvienota ar lietas izskatīšanu pēc būtības atbilstoši šā paša reglamenta 114. panta 4. punktam.

22 Prasības pamatojumā *HBH* norādīja divus pamatus: pirmkārt, ka apstrādātais pasākums nebija *a priori* selektīvs un, otrkārt, ka šo pasākumu pamatoja nodokļu sistēmas raksturs un uzbūve.

23 Ar pārsūdzāto spriedumu Vispārējā tiesā, pirmkārt, noraidīja iebildi par nepieņemamu, nospriežot, ka apstrādātais lēmums *HBH* skāra tieši un individuāli tādēļ, ka būtībā, jau pirms tika pieņemts lēmums par formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, tas izmantoja iegūtās tiesības uz nodokļa ietaupījumu, ko apliecināja Vācijas nodokļu iestādes, un ka turklāt tai bija interese celt prasību. Otrkārt, Vispārējā tiesā *HBH* prasību noraidīja kā nepamatotu.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

24 Apelācijas sūdzībā *HBH* lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzāto sprieduma rezolūcijas daļas 2) un 3) punktu, kā arī apstrādāto lēmumu,
- pakārtoti atcelt pārsūdzāto sprieduma rezolūcijas daļas 2) un 3) punktu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

25 Komisija lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest *HBH* atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

26 Pretapel?cijas s?dz?b? Komisija l?dz Tiesu:

- atcelt p?rs?dz?t? sprieduma rezolut?v?s da?as 1) punktu,
- k? nepie?emamu noraid?t pirmaj? instanc? celto pras?bu,
- noraid?t apel?cijas s?dz?bu,
- atcelt p?rs?dz?t? sprieduma rezolut?v?s da?as 3) punktu, ar kuru Komisijai ir piespriests segt vienu trešda?u no saviem ties?šan?s izdevumiem, un
- piespriest *HBH* atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, kas radušies tiesved?b? Ties? un Visp?r?j? ties?.

27 *HBH* l?dz noraid?t pretapel?cijas s?dz?bu un piespriest Komisijai atl?dzin?t ar to saist?tos ties?šan?s izdevumus.

28 Tiesas s?d? V?cijas Federat?v? Republika sniedza mutv?rdu apsv?rumus, no kuriem izriet, ka t? atbalsta *HBH* pras?jumus par pretapel?cijas s?dz?bas noraid?šanu, p?rs?dz?t? sprieduma atcelšanu da??, ar kuru pras?ba pirmaj? instanc? ir noraid?ta k? nepamatota, un apstr?d?t? l?muma atcelšanu.

Par pretapel?cijas s?dz?bu

29 Pretapel?cijas s?dz?ba par pras?bas pirmaj? instanc? pie?emam?bu, kas ir jaut?jums, kurš ir j?izskata pirms jaut?jumiem p?c b?t?bas, kuri izvirz?ti pamata apel?cijas s?dz?b?, ir j?izskata vispirms.

Lietas dal?bnieku argumenti

30 Komisija nor?da, ka p?rs?dz?t? sprieduma 50.–79. punkt? Visp?r?j? tiesa esot pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?, interpret?dama individu?l? sk?ruma j?dzienu LESD 263. panta ceturt?s da?as izpratn?.

31 Pirmk?rt, atsaucoties uz 2000. gada 19. oktobra spriedumu *It?lija un Sardegna Lines /Komisija* (C?15/98 un C?105/99, EU:C:2000:570), k? ar? 2011. gada 9. j?nija spriedumu *Comitato "Venezia vuole vivere" u.c./Komisija* (C?71/09 P, C?73/09 P un C?76/09 P, EU:C:2011:368), Komisija apgalvo, ka krit?rijs, kas ir atbilstošs, lai konstat?tu, vai apel?cijas s?dz?bas iesniedz?ju individu?li skar Komisijas l?mums par atbalsta sh?mas atz?šanu par nesader?gu ar iekš?jo tirgu, ir tas, vai šis apel?cijas s?dz?bas iesniedz?js ir faktiskais vai iesp?jamais saska?? ar šo sh?mu pieš?irt? atbalsta sa??m?js. Tikai faktiskos sa??m?jus š?ds l?mums skarot individu?li.

32 Ta?u p?rs?dz?t? sprieduma 62., 70. un 74. punkt? Visp?r?j? tiesa savu l?mumu esot balst?jusi nevis uz šo judikat?ru, bet uz spriedumiem, kuriem nav noz?mes šaj? liet?. Faktiski neviens apst?klis, kas liet?s, kur?s ir tais?ti spriedumi, 1985. gada 17. janv?ris, *Piraiki?Patraiki* u.c./Komisija (11/82, EU:C:1985:18), 2006. gada 22. j?nijs, *Be??ija un Forum 187*/Komisija (C?182/03 un C?217/03, EU:C:2006:416), 2009. gada 17. septembris, *Komisija/Koninklijke FrieslandCampina* (C?519/07 P, EU:C:2009:556), 2014. gada 27. febru?ris, *Stichting Woonpunt* u.c./Komisija (C?132/12 P, EU:C:2014:100), k? ar? 2014. gada 27. febru?ris, *Stichting Woonlinie* u.c./Komisija (C?133/12 P, EU:C:2014:105), uz kuriem Visp?r?j? tiesa balst?j?s šajos punktos, ??va secin?t, ka pras?t?ji bija skarti individu?li, nav konstat?jams šaj? liet?.

33 Tādējādi, pretēji Vispārējās tiesas izklāstajam pārsūdzētā sprieduma 63. un 74. punktā, prasības pirmajā instancē pieņemšanas izvērtējums bija atkarīgs nevis no *HBH* "faktiskās un juridiskās situācijas" vai no "iegūto tiesību" pastāvīšanas, bet tikai no tā, vai šā pārsūdzētā ir vai nav faktiski saņemusi atbalstu saskaņā ar aplūkojamo atbalsta shēmu. Pārsūdzētā sprieduma 75. un 76. punktā arī esot pieauta viena kļūda, jo no 2011. gada 9. jūnija sprieduma *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija (C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P, EU:C:2011:368), uz kuru Vispārējā tiesa ir atsaukusies šajā 76. punktā, varot tikai secināt, ka individuālā skuruma novērtīšanai nav svarīgi, vai Komisijas lēmums ir vai nav pieņemts kopā ar rīkojumu atgūt faktiski piešķirto atbalstu.

34 Otrkārt, Komisija norāda, ka noteicošais Vispārējās tiesas izmantotais elements analīzē par *HBH* "faktisko un juridisko situāciju", lai konstatētu, ka šā pārsūdzētā apstrīdētais lēmums skar individuāli, ir pārsūdzētā sprieduma 74. punktā norādītā "iegūto tiesību" pastāvīšana. Tā, lai gan šīs "iegūtās tiesības" ir jāsaprot kā iegūtās tiesības Savienības tiesību izpratnē, Vispārējā tiesa esot pieņēmusi kļūdu tiesību piemērošanā. Šādas tiesības var atzīt, tikai piemērojot tiesiskās pārvērtības aizsardzības principu, un saskaņā ar Tiesas judikatūru šā aizsardzība principā netiek sniegta saistībā ar tiem atbalstiem, kas piešķirti, pārņēmjot LESD 108. panta 3. punktā paredzēto paziņošanas pienākumu.

35 Treškārt, pamatojoties uz šo pašu apsvērumu, Komisija norāda, ka gadījumā, kad ar "iegūtajām tiesībām" Vispārējā tiesa ir apzīmējusi iegūtās tiesības valsts tiesību izpratnē, tā arī ir pieņēmusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo šīs lietas apstākļos iegūtās tiesības atbilstoši valsts tiesībām ir pretējās ar tai judikatūrai, kurā tiek izslēgta šāda tiesību esamība gadījumā, kad atbalsts ir piešķirts, pārņēmjot LESD 108. panta 3. punktu.

36 Līdz ar to pārsūdzētā sprieduma rezolūcijas daļas 1) punkts esot jāatceļ un, tā kā *HBH* nav faktiski saņemusi attiecīgo valsts atbalstu saskaņā ar šo shēmu, prasība pirmajā instancē esot jānoraida kā nepieņemama.

37 *HBH* un Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka pretapelācijas sūdzība esot nepamatota.

Tiesas vērtējums

38 Atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai jebkura fiziska vai juridiska persona ar šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet neietver ierobežojumus pasākumus.

39 Šajā lietā, no vienas puses, nav strīda, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 57. punktā, ka apstrīdētā lēmuma vienīgais adresāts ir Vācijas Federatīvā Republika. No otras puses, kā izriet no šā sprieduma 58.–79. punkta, uzskatot, ka *HBH* šis lēmums skar tieši un individuāli, un tādā atbilstoši otrajam šajā noteikumā minētajam gadījumam Vispārējā tiesa nosprieda, ka *HBH* bija interese celt prasību.

40 Sava vienīgā pamata pirmajā daļā Komisija būtībā norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 62., 63., 70. un 74.–77. punktā Vispārējā tiesa esot pieņēmusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot šo *HBH* prasības pieņemšanas nosacījumu atkarībā no tās faktiskās un juridiskās situācijas, lai gan vienīgais atbilstošais kritērijs bija tas, vai tā bija faktiskā vai potenciālā atbalsta saņēmēja atbilstoši attiecīgajai atbalsta shēmai.

41 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresāti, var apgalvot, ka lēmums tās skar individuāli, tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē šā personām raksturīgu

pašu pazmju d?? vai t?du faktisko apst?k?u d??, kas š?s personas atš?ir no vis?m cit?m person?m un t?d?j?di t?s individu?li izce? tieši t?pat k? l?muma adres?tus (spriedumi, 1963. gada 15. j?lijs, *Plaumann/Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, 223. punkts, k? ar? 2014. gada 27. febru?ris, *Stichting Woonpunt u.c./Komisija*, C?132/12 P, EU:C:2014:100, 57. punkts).

42 Iesp?ja vair?k vai maz?k prec?zi noteikt to personu skaitu vai pat identit?ti, uz kur?m attiecas pas?kums, nek?d? gad?jum? nenoz?m?, ka šis pas?kums t?s skar individu?li, ja šis pas?kums ir piem?rojams objekt?v?m tiesisk?m vai faktisk?m situ?cij?m, kas paredz?tas attiec?gaj? ties?bu akt? (spriedumi, 1978. gada 16. marts, *Unicme u.c./Padome*, 123/77, EU:C:1978:73, 16. punkts, k? ar? 2013. gada 19. decembris, *Telefónica/Komisija*, C?274/12 P, EU:C:2013:852, 47. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

43 T?d?j?di Tiesa ir preciz?jusi, ka uz??mums princip? nevar apstr?d?t Komisijas l?mumu, ar kuru tiek aizliegti atbalsta pas?kumi konkr?t? nozar?, ja šis l?mums skar to tikai t?p?c, ka šis uz??mums pieder pie attiec?g?s nozares un ir iesp?jams atbalsta sa??m?js. Attiec?b? uz š?du uz??mumu š?ds l?mums ir visp?rpiem?rojams pas?kums, kas tiek piem?rots objekt?vi noteikt?s situ?cij?s un kam ir tiesiskas sekas attiec?b? uz visp?r?g? un abstrakt? veid? noteiktu personu kategoriju (spriedumi, 2000. gada 19. oktobris, It?lija un *Sardegna Lines/Komisija*, C?15/98 un C?105/99, EU:C:2000:570, 33. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? 2013. gada 19. decembris, *Telefónica/Komisija*, C?274/12 P, EU:C:2013:852, 49. punkts).

44 Savuk?rt tad, ja l?mums skar t?du personu grupu, kas ir identific?tas vai identific?jamas š? akta pie?emšanas br?d?, ?emot v?r? š?s grupas locek?us raksturojošus krit?rijus, šis akts š?s personas var skart individu?li, jo t?s pieder pie ierobežota uz??m?ju loka (spriedumi, 2008. gada 13. marts, *Komisija/Infront WM*, C?125/06 P, EU:C:2008:159, 71. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? 2014. gada 27. febru?ris, *Stichting Woonpunt u.c./Komisija*, C?132/12 P, EU:C:2014:100, 59. punkts).

45 T?d?j?di t?da individu?la atbalsta faktiskie sa??m?ji, kas ir pieš?irts atbilstoši atbalsta sh?mai un kuru Komisija ir uzdevusi atg?t, š? iemesla d?? ir individu?li skarti LESD 263. panta ceturt?s da?as izpratn? (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2000. gada 19. oktobris, It?lija un *Sardegna Lines/Komisija*, C?15/98 un C?105/99, EU:C:2000:570, 34. un 35. punkts; skat. ar? spriedumu, 2011. gada 9. j?nijs, *Comitato "Venezia vuole vivere" u.c./Komisija*, C?71/09 P, C?73/09 P un C?76/09 P, EU:C:2011:368, 53. punkts).

46 Protams, k? apgalvo Komisija, no š?s judikat?ras izriet, ka Tiesa, pirmk?rt, atz?st, ka faktiskos t?da individu?l? atbalsta sa??m?jus, kas pieš?irts saska?? ar atbalsta sh?mu, kura nav sader?ga ar iekš?jo tirgu, Komisijas l?mums, ar ko š? sh?ma ir atz?ta par nesader?gu ar iekš?jo tirgu un ir uzdots atbalstu atg?t, skar individu?li, un, otrk?rt, ka Tiesa izsl?dz, ka pras?t?ju uzskata par individu?li skartu tikai t?d??, ka tas ir š? atbalsta iesp?jams sa??m?js. Tom?r no t? nevar secin?t, k? to apgalvo Komisija, ka, tikl?dz runa ir par l?mumu, ar kuru š? p?d?j? min?t? atbalsta sh?mu atz?st nesader?gu ar iekš?jo tirgu, vien?gais atbilstošais krit?rijs, lai nov?rt?tu, vai pras?t?ju š?ds l?mums skar individu?li LESD 263. panta ceturt?s da?as izpratn?, ir tas, vai šis pras?t?js ir faktiskais vai iesp?jams saska?? ar šo sh?mu pieš?irt? atbalsta sa??m?js.

47 K? to b?t?b? ir nor?d?jis ar? ?ener?ladvok?ts secin?jumu 57., 59., 67. un 68. punkt?, š? sprieduma 43. un 45. punkt? atg?din?t? judikat?ra, kas ir izstr?d?ta valsts atbalsta ?pašaj? kontekst?, ir tikai juridiska krit?rija ?paša izteiksme individu?la sk?ruma izv?rt?šanai LESD 263. panta ceturt?s da?as izpratn?, kas izriet no 1963. gada 15. j?lija sprieduma *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17). Saska?? ar min?to spriedumu pras?t?ju cit?m person?m adres?ts l?mums individu?li skar tad, ja šis l?mums vi?u aizskar vi?am rakstur?gu ?pašu pazmju d?? vai t?du faktisko apst?k?u d??, kas vi?u atš?ir no vis?m cit?m person?m (valsts atbalsta jom? skat. ar? spriedumus, 2000. gada 19. oktobris, It?lija un *Sardegna Lines/Komisija*, C?15/98 un C?105/99,

EU:C:2000:570, 32. punkts, un 2011. gada 9. jūnijs, *Comitato "Venezia vuole vivere" u.c./Komisija, C?71/09 P, C?73/09 P un C?76/09 P*, EU:C:2011:368, 52. punkts, k? ar? cit?s jom?s – spriedums, 1985. gada 17. janv?ris, *Piraiki?Patraiki u.c./Komisija, 11/82*, EU:C:1985:18, 11., 19. un 31. punkts, un 2018. gada 13. marts, *European Union Copper Task Force/Komisija, C?384/16 P*, EU:C:2018:176, 93. punkts).

48 T? tad tas, ka pras?t?js var vai nevar pieder?t faktisko vai potenci?lo t?da individu?l? atbalsta sa??m?ju kategorijai, kas ir pieš?irts saska?? ar atbalsta sh?mu, kura ar Komisijas l?mumu ir atz?ta par nesader?gu ar iekš?jo tirgu, nevar b?t noteicošais, lai noteiktu, vai šo pras?t?ju šis l?mums skar individu?li, ja katr? zi?? ir konstat?ts, ka šo pras?t?ju šis l?mums turkl?t ietekm? vi?am piem?tošo ?pašo paz?mju d?? vai t?du faktisko apst?k?u d??, kas to atš?ir no vis?m cit?m person?m.

49 No iepriekš min?t? izriet, ka, nepie?aujot k??du ties?bu piem?rošan? un vispirms p?rs?dz?t? sprieduma 60.–62. punkt? atg?din?jusi š? sprieduma 41.–44. punkt? izkl?st?to judikat?ru, Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma 63. punkt? nol?ma, ka “j?p?rbauda, vai, ?emot v?r? [HBH] faktisko un juridisko situ?ciju, ir uzskat?ms, ka [apstr?d?tais] l?mums to skar individu?li”.

50 No t? turkl?t izriet, ka, nepie?aujot k??du ties?bu piem?rošan?, Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma 62., 70. un 74. punkt? savas anal?zes pamatojumam ir balst?jusies uz š? sprieduma 32. punkt? nor?d?tiem spriedumiem, jo tajos visos bija piem?rots individu?l? sk?ruma krit?rijs, kurš izriet no 1963. gada 15. j?lija sprieduma *Plaumann/Komisija (25/62, EU:C:1963:17)*, apst?k?os, kad, t?pat k? pamatliet?, neš?ita noz?m?gi atsaukties uz ?pašo š?s judikat?ras atspogu?ojumu, kas izpaud?s k? atš?ir?ba starp faktiskajiem un iesp?jamajiem t?da individu?la atbalsta sa??m?jiem, kurš pieš?irts saska?? ar atbalsta sh?mu, kas atz?ta par nesader?gu ar iekš?jo tirgu.

51 T?pat ar?, nepie?aujot k??du ties?bu piem?rošan?, Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma 75. un 76. punkt? noraid?ja Komisijas argument?ciju, saska?? ar kuru tikai faktiski pieš?irta priekšroc?ba no valsts l?dzek?iem var?tu likt konstat?t, ka *HBH* bija skarta individu?li, pamatojoties uz 2011. gada 9. j?nija spriedumu *Comitato "Venezia vuole vivere" u.c./Komisija, C?71/09 P, C?73/09 P un C?76/09 P*, EU:C:2011:368). Faktiski, k? tas jau ir ticis konstat?ts š? sprieduma 47. punkt?, lai konstat?tu, ka pras?t?ju LESD 263. panta ceturts da?as izpratn? individu?li skar Komisijas l?mums, ar ko atbalsta sh?mu atz?st par nesader?gu ar iekš?jo tirgu, atbilstošais krit?rijs ir tas, vai pras?t?ju šis l?mums ietekm? tam rakstur?gu ?pašu paz?mju d?? vai t?du faktisko apst?k?u d??, kas to atš?ir no vis?m cit?m person?m, ko turkl?t Visp?r?j? tiesa jau ir pareizi atg?din?jusi p?rs?dz?t? sprieduma 76. punkt?.

52 L?dz ar to pretapel?cijas s?dz?bas vien?g? pamata pirm? da?a ir nepamatota un t? ir j?noraida.

53 Attiec?b? uz š? vien?g? pamata otro un trešo da?u ir j?atg?dina, ka ar t?m Komisija p?rmet Visp?r?jai tiesai p?rs?dz?t? sprieduma 74. punkt? pie?auto k??du ties?bu piem?rošan?, nospriežot, ka *HBH* bija individu?li skarta t?d??, ka šai sabiedr?bai esot bijušas “ieg?t?s ties?bas” sa?emt atbalstu atbilstoši apstr?d?tajam pas?kumam.

54 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka šaj? 74. punkt? Visp?r?j? tiesa it ?paši ir nor?d?jusi, ka “šaj? liet? [...] tika konstat?ts, ka V?cijas nodok?u ties?bu aktu ?pašo iez?mju d?? [HBH] bija ieg?tas ties?bas uz nodok?a ietaup?jumu, ko apliecina V?cijas nodok?u iest?des [...], šis apst?klis vi?u atš?ir no citiem komersantiem, kuri netiek skarti k? iesp?jamie ieguv?ji no apstr?d?t? pas?kuma”, par šo jaut?jumu atsaucoties uz š? paša sprieduma 68. punktu.

55 Šaj? 68. punkt? Visp?r?j? tiesa konstat?ja, ka t?s identific?tos apst?k?us š? sprieduma 66. un 67. punkt? k? t?dus, kas raksturo *HBH* faktisko un juridisko situ?ciju 1963. gada 15. j?lija sprieduma *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17) izpratn?, apstiprin?ja V?cijas nodok?u iest?de, it ?paši ar saistošo inform?cijas piepras?jumu. Šos apst?k?us veidoja, pirmk?rt, tas, ka pirms Komisijas form?las izmekl?šanas proced?ras uzs?kšanas *HBH* bija ties?bas p?rnest savus zaud?jumus atbilstoši V?cijas tiesiskajam regul?jumam, jo bija izpild?ti san?cijas klauzul? paredz?tie nosac?jumi, un, otrk?rt, tas, ka 2009. gad? *HBH* bija guvusi ar nodokli apliekamu pe??u, no kuras t? atskait?ja saska?? ar san?cijas klauzulu p?rnestos zaud?jumus.

56 No t? p?rs?dz?t? sprieduma 69. punkt? t? secin?ja, ka, "piem?rojot V?cijas tiesisko regul?jumu, bija skaidrs, ka 2009. fisk?l? gada nosl?gšanas br?d? [*HBH*] bija nodok?u ietaup?jums, kuru t? turkl?t var?ja prec?zi apr??in?t", jo "V?cijas iest?d?m nav nek?das nov?rt?juma br?v?bas attiec?b? uz apstr?d?t? pas?kuma piem?rošanu, jo min?t? nodok?u ietaup?juma izveidošan?s [...] atbilstoši nodok?u rež?ma piem?rošanas k?rt?bai bija tikai laika jaut?jums". P?c tam šaj? paš? 69. punkt? t? konstat?ja, ka "V?cijas iest?des apstiprin?ja, ka pirms l?muma s?kt proced?ru un v?l?k – [apstr?d?t?] l?muma – pie?emšanas, [*HBH*] bija ieg?t?s ties?bas piem?rot šo nodok?u ietaup?jumu, kas, ja netiktu pie?emti min?tie l?mumi, b?tu konkretiz?juš?s k? pazi?ojuma par nodok?a piem?rošanu izdošana, kur? tiek at?auts p?rnest zaud?jumus un to re?istr?t bilanc?", un ka "V?cijas nodok?u iest?des un Komisija to var?ja viegli identific?t".

57 P?rs?dz?t? sprieduma 70. punkt? no t? tika konstat?ts, ka *HBH* "ne tikai nevar?tu tikt uzskat?ta par uz??mumu, kuru [apstr?d?t?tais] l?mums skar t?d??, ka t? pieder konkr?tai nozarei un ir kvalific?jama k? iesp?jamais atbalsta sa??m?js, bet, tieši pret?ji, t? ir j?uzskata par t?du, kas ietilpst to komersantu sl?gtaj? lok?, kuri tikuši identific?ti vai kurus vismaz b?tu viegli identific?t [apstr?d?t?] l?muma pie?emšanas br?d? [1963. gada 15. j?lija] sprieduma [*Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17)] izpratn?".

58 T?d?j?di no visiem atbilstošajiem p?rs?dz?t? sprieduma punktiem kop? izriet, ka tas, ka Visp?r?j? tiesa, t? 74. punkt? izmantoja j?dzienu "ieg?tas ties?bas", tikai ?si nor?d?ja uz *HBH* ?pašo faktisko un juridisko situ?ciju, ?aujot uzskat?t, ka apstr?d?t?tais l?mums to skar individu?li 1963. gada 15. j?lija sprieduma *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17) izpratn?.

59 T? k? pretapel?cijas s?dz?bas vien?g? pamata otr? un treš? da?a balst?s uz k??dainu p?rs?dz?t? sprieduma interpret?ciju, t?s ir j?noraida k? nepamatotas un l?dz ar to pretapel?cijas s?dz?ba ir j?noraida kopum?.

Par pamata apel?cijas s?dz?bu

60 Apel?cijas s?dz?bas pamatojumam *HBH* nor?da divus pamatus, pirmo – par Visp?r?jai tiesai esoš? pien?kuma nor?d?t pamatojumu neizpildi un otro – par LESD 107. panta p?rk?pumu. Vispirms ir j?izskata šis otrais pamats.

Lietas dal?bnieku argumenti

61 Ar otro pamatu *HBH*, pirmk?rt, apgalvo, ka Visp?r?j? tiesa ir p?rk?pusi LESD 107. pantu, jo, apstiprinot Komisijas nost?ju, saska?? ar kuru zaud?jumu atsavin?šanas noteikums ir atbilstoša atsauc?s sist?ma šaj? liet?, t? esot noteikusi šo atsauc?s sist?mu k??daini. P?rs?dz?t? sprieduma 103. un 106. punkt? Visp?r?j? tiesa esot vispirms pareizi identific?jusi visp?r?jo nodok?u sist?mu, proti, zaud?jumu p?rnešanas noteikumu. Tom?r *KStG* 8.c panta 1. punkt? paredz?to zaud?jumu atsavin?šanas noteikumu un t?tad iz??mumu no š?s visp?r?j?s sist?mas t? esot atzinusi par kop?jo vai parasto nodok?u sist?mu, kas ir atbilstoša, lai analiz?tu nosac?jumu par selektivit?ti. T?

esot k??daini ne??musi v??r? zaud?jumu p??rnešanas noteikumu. T??d??di par “atsauces sist?mu” kvalific?jot iz??mumu no visp??r??s nodok?u sist?mas, Visp??r?? tiesa esot pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan? vai katr? zi?? esot sagroz?jusi tai iesniegtos pier?d?jumus vai valsts ties?bas.

62 K??da ties?bu piem?rošan? esot ar? tas, ka visp??r?? vai parast? nodok?u sist?ma tika noteikta, veicot pamatnoteikuma un iz??muma sint?zi, jo vair??k t??d??, ka noteikumi, kurus Visp??r?? tiesa apkopojusi p??rs?dz??t? sprieduma 104. punkt?, neesot bijuši vien?d? normat?v? l?men?, jo zaud?jumu p??rnešanas noteikums bija konstitucion?l? principa par aplikšanu ar nodok?iem atkar??b? no nodok?a maks?tsp?jas izpausme.

63 Turkl??t no p??rs?dz??t? sprieduma 104. un 107. punkta izriet, ka Visp??r?? tiesa, identific?jot atsauces sist?mu, esot ar? “piel?dzin?jusi” pirmo un otro selektivit?tes nosac?juma p??rbaudes posmu un l?dz ar to nepareizi piem?rojusi judikat?ru.

64 Otrk??rt, Visp??r?? tiesa esot p??rk?pusi LESD 107. pantu, veicot apstr?d??t? pas?kuma a priori selektivit?tes p??rbaudi. No vienas puses, t? esot pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?, uzskatot, ka uz??mumu, kuriem nepieciešama san?cija, un to, kuriem t? nav nepieciešama, faktisk? un juridisk? situ?cija ir sal?dzin?mas. It ??paši m??r?is, k?ds ir jebkurai nodok?u normai – rad??t nodok?u ie??mumus – nav pietiekams, lai rastos attiec?go uz??m?ju situ?ciju sal?dzin?m?ba.

65 No otras puses, san?cijas klauzula noteikti esot visp??r??js pas?kums. P??rs?dz??t? sprieduma 141. punkts esot pretrun? judikat?rai, saska?? ar kuru vien?gais atbilstošais elements, lai nov??rt?tu pas?kuma visp??r??jo raksturu, esot jaut?jums, vai tas ir piem?rojams neatkar??gi no uz??muma darb?bas rakstura vai priekšmeta vai ar? t? piem?rošanai ir nepieciešams, lai uz??mums main?tu savu darb?bu.

66 Trešk??rt, Visp??r?? tiesa esot p??rk?pusi LESD 107. pantu, noraidot san?cijas klauzulas pamatojumu. P??rs?dz??t? sprieduma 158.–160. un 164.–166. punkt? t? esot k??daini konstat?jusi, ka š?s klauzulas m??r?is ir veicin?t gr??t??b?s non?kušu uz??mumu san?ciju, un secin?jusi, ka šis m??r?is nav da?a no nodok?u sist?mas. Š? sprieduma 166.–170. punkt? t? ar? esot k??daini noraid?jusi pamatojumu, kas balst??ts uz principu par nodok?a uzlikšanu atkar??b? no nodok?a maks?tsp?jas.

67 Turkl??t *HBH* nor??da, ka t?s apel?cijas s?dz?bas otrais pamats ir pie?emams, jo taj? ir izvirz??ti tikai ties?bu jaut?jumi. It ??paši taj? runa ir nevis par faktu izv??rt?jumu, bet par k??dai krit?riju piem?rošanu, nosakot atsauces sist?mu, un par Visp??r??s tiesas sniegto faktu juridisko kvalifik?ciju, kas Tiesai j??p?rbauda apel?cijas ietvaros.

68 Komisija galvenok??rt nor??da, ka šis otrais pamats ir nepie?emams. T? pirm? un treš? da?a esot par valsts ties?bu konstat?jumu un l?dz ar to – par faktu jaut?jumiem. Katr? zi??, cikt??l š? pamata pirmaj? da?? *HBH* p??rmet Visp??r??jai tiesai atsauces sist?mas noteikšanu, ?emot v??r? tiesisko regul?jumu, kas ir piem?rojams tikai konkr??tai uz??mumu grupai, t? balst??j?s uz nepareizu p??rs?dz??ta sprieduma 103.–109. punkta interpret?ciju. No t? izrietot, ka Visp??r?? tiesa esot tikai identific?jusi visiem uz??mumiem piem?rojam?s ties?bas, cikt??l par zaud?jumu p??rnešanai b??tiskajiem elementiem t? atzinusi identit?ti un saimniecisko turpin??t?bu, un runa esot par faktu jaut?jumiem.

69 Ar? otr? pamata otr? da?a esot nepie?emama. No vienas puses, jaut?jumi par uz??m?ju situ?cijas sal?dzin?m?bu un šaj? sakar? noz??m?g? m??r?a identific?šanu esot faktu jaut?jumi. No otras puses, Visp??r?? tiesa esot pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?, atz??stot par pie?emamiem argumentus, kurus *HBH* izvirz??ja saist??b? ar apstr?d??t? pas?kuma kvalifik?ciju par

vispārju pasākumu, jo tī nevarēja to uzskatīt par izvirzīt pirmā pamata pirmās daļas paplašinājumu.

70 Pārītoti, šīs otrās pamats esot nepamatots. Pirmkārt, *HBH* aizstāvēt tīze par atsaucēs sistēmas definīciju nav pamatota nedz ar attiecīgajām Vācijas tiesībām, nedz ar Vispārējai tiesai iesniegtajiem dokumentiem. Turklāt Vācijas likumdevējs esot pats definījis zaudējumu atsavināšanas noteikumu kā tīdu, kas veido jauno pamatnoteikumu. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot pieņēmusi kā tīdu, konstatējot, ka pēc *KStG* 8.c panta 1. punkta ieviešanas zaudējumu pārņemšanas atcelšana gadījumā, kad ir noticis zaudējums radošs kapitāla pirkums, ir Vācijas nodokļu tiesību jaunais pamatnoteikums.

71 Otrkārt, *HBH* argumenti par iespējamo attiecīgo uzņēmumu situāciju nesaldzināmbu izriet no nepareizas pāršādītā sprieduma izpratnes. No vienas puses, no saimnieciskās identitātes maiņas viedokļa nepastāv atšīrības starp uzņēmumiem, kam ir nepieciešama sanācija, un tīdiem, kuriem tī nav nepieciešama.

72 No otras puses, sanācijas klauzula ir nevis vispārjā, bet gan selektīvs pasākums. Šajā ziņā *HBH* nostāju nevar lietderīgi pamatot ar 2014. gada 7. novembra spriedumu *Autogrill España* /Komisija (Tī219/10, EU:T:2014:939).

73 Treškārt, Vispārējā tiesa esot pareizi secinājusi, neatkārgi novērtējot faktus, ka sanācijas klauzulas mērīis ir atbalstīt grūtības nonākušus uzņēmumus. Katrī ziņā arguments, kas ir balstīts uz to, ka šīs klauzulas mērīis esot novērst pārmerīgu aplikšanu ar nodokli, esot neefektīvs, jo Vispārējā tiesa pāršādītā sprieduma 167.–173. pantā konstatāja, ka pamatojums ir izsaldzams pat tad, ja šīs mērīis tīktu apstiprināts. Turklāt Vispārējā tiesa arī ir pareizi noraidījusi argumentus, kuri ir balstīti uz Vācijas konstitucionālajām tiesībām un uz fiktīviem ienākumiem.

74 Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Vispārējā tiesa, tīpat kā Komisija, ir pieņēmusi kā tīdu tiesību piemērošanā, nosakot atsaucēs sistēmu. Atsaucoties uz 2011. gada 15. novembra spriedumu Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste (Cī106/09 P un Cī107/09 P, EU:C:2011:732), kā arī 2016. gada 21. decembra spriedumu Komisija/*World Duty Free Group* u.c. (Cī20/15 P un Cī21/15 P, EU:C:2016:981), šī dalībvalsts norāda, ka, lai pasākumu kvalificētu par “selektīvu”, Komisijai vispirms ir jānosaka parastā attiecīgā dalībvalstī piemērojamā nodokļu sistēma un tad jāpīerda, ka aplkojamais pasākums ievieš nošērumu starp uzņēmumiem, kuri no šīs sistēmas izvirzīt mērā viedokļa ir saldzinām faktiskā un juridiskā situācijā. Šajā nolīkā nevar pīekrist tīdai pīeejai, kurī tiek ēemta vērī vienģi izmantotā regulģjuma metode.

75 Taģu šajā gadģjumģ Komisijas pīeeja esot bijusi pamatota tīkai ar izmantotā regulģjuma metodi, un Vispārējā tiesa, to neapšaubot, lai gan tī varģja bģt pretrunģ Tīesas judikatģrai, esot pieņēmusi kā tīdu tiesību piemērošanā. Tādģjģdi pāršādģtajģ spriedumģ esot pareizi konstatģts atbilstošģ nodokģu tiesģbu aktu saturs un piemģrojamģba, bet tie esot kā tģdaini juridiski kvalificģti.

Tīesas vģrtģjums

76 Ar otrģ pamata pīrmo daģu *HBH* – kuru atbalsta Vācijas Federatīvģ Republika – bģtģbģ apgalvo, ka Vispārģjģ tiesa pāršādģtģ sprieduma 103.–107. punktģ ir kā tģdaini noteikusi atsaucēs sistģmu, kurģ ir jāaplģko apstrģdģtģ pasģkuma selektivitģte.

77 Tģ kā Komisija apstrģdģ šģs pīrmoģs daģas pīēemģmbu tģdģģ, ka tģ esot par faktģ jautģjumiem, ir jāatģdģdģna, ka, protams, faktģ un pīerģdģjumu novģrtģjums, ja vien šīe faktģ un šīe pīerģdģjumi nav sagrozģti, nav tiesģbu jautģjums, kuru kā tģdu pārģbauda Tīesa apelģcijas

ietvaros. Tomēr gadījumā, ja Visprezīdents tiesā ir konstatējis vai novērtējis faktus, atbilstoši LESD 256. pantam Tiesas kompetencē ir pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un no tās izrietošās tiesiskās sekas (spriedumi, 2014. gada 3. aprīlis, Francija/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 78. punkts un tajā minētā judikatūra, kārta 2017. gada 20. decembris, *Comunidad Autónoma del País Vasco u.c./Komisija*, no C-66/16 P līdz C-69/16 P, EU:C:2017:999, 97. punkts).

78 Tādējādi saistībā ar tādā novērtējuma pārbaudi apelācijas tiesvedībā, ko Visprezīdents tiesā veikusi attiecībā uz valsts tiesību, kas valsts atbalsta jomā ir faktu novērtējums, Tiesai ir tikai kompetence pārbaudīt, vai ir notikusi šo tiesību sagrozīšana (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2014. gada 3. aprīlis, Francija/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 79. punkts un tajā minētā judikatūra, kārta 2017. gada 20. decembris, *Comunidad Autónoma del País Vasco u.c./Komisija*, no C-66/16 P līdz C-69/16 P, EU:C:2017:999, 98. punkts). Savukārt Visprezīdents tiesās veiktās valsts tiesību normas juridiskās kvalifikācijas pārbaudei apelācijā, ņemot vērā Savienības tiesību normas, ir tiesību jautājums, kas ietilpst Tiesas kompetencē (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2014. gada 3. aprīlis, Francija/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 83. punkts, un 2016. gada 21. decembris, *Komisija/Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 61.–63. punkts).

79 Šajā lietā ir jākonstatē, ka minētajā pirmajā daļā *HBH* apstrādā nevis valsts tiesību saturu vai piemērojamību, kā to konstatējis Visprezīdents tiesā, bet zaudējumu atsavināšanas noteikuma kvalifikāciju par “atsauces sistēmu”, tātad kā Komisija to izdarīja apstrādātajā lēmumā.

80 Taču jūdzienis “atsauces sistēma” attiecas uz priekšrocības selektivitātes nosacījuma analīzes pirmo posmu, kurš atbilstoši Tiesas judikatūrai pats veido “valsts atbalsta” jūdzienu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē (spriedumi, 2011. gada 15. novembris, *Komisija un Spānija/Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732, 74. punkts un tajā minētā judikatūra, kārta 2016. gada 21. decembris, *Komisija/World Duty Free Group u.c.*, C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54. punkts).

81 Tā kā *HBH* argumenti ir vērsti uz Visprezīdents tiesās veiktās faktu juridiskās kvalifikācijas apstrādāšanu, apelācijas sūdzības otrā pamata pirmā daļa ir pieņemama.

82 Runājot par lietu pārcērtības, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru valsts pasākuma kvalificēšanai par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē tiek prasīta visu šādu nosacījumu izpilde. Pirmkārt, to piešķir pati valsts vai no valsts līdzekļiem. Otrkārt, šādi ierīcieties, ir jābūt iespējamā, ka tiks ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm. Treškārt, ar to ir jāsniedz selektīva priekšrocība tās saņēmējam. Ceturtkārt, tai jābūt tādai, ar ko tiek izkropota konkurence vai ar to tiek radīti draudi to izkropot (spriedumi, 2010. gada 10. jūnijs, *Fallimento Traghetti del Mediterraneo*, C-140/09, EU:C:2010:335, 31. punkts un tajā minētā judikatūra, kārta 2016. gada 21. decembris, *Komisija/World Duty Free Group u.c.*, C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. punkts).

83 Attiecībā uz nosacījumu par priekšrocības selektivitāti no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis nosacījuma izvērtēšanai ir jānosaka, vai saistībā ar konkrētu tiesisko kārtību šīs valsts pasākums var radīt priekšroku “noteiktiem uzņēmumiem vai noteiktu preču ražošanai” salīdzinājumā ar citiem, kas ir faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā, ievērojot ar minēto kārtību izvirzīto mērķi, un kam piemēro atšķirīgu attieksmi, kuru būtībā var kvalificēt kā diskrimināciju (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Komisija/World Duty Free Group u.c.*, C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

84 Turklāt, ja attiecīgais pasākums ir iecerēts kā atbalsta režīms, nevis kā individuāls atbalsts, Komisijai ir jāpierāda, ka šis pasākums, lai gan ar to ir noteikta visprezīdents tiesās piemērojamu priekšrocību sniegšana, sniedz priekšrocības vienīgi konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētām saimnieciskās darbības nozarēm (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Komisija/World Duty Free Group u.c.*,

C?20/15 P un C?21/15 P, EU:C:2016:981, 55. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

85 It ?paši attiec?b? valsts pas?kumiem, ar kuriem pieš?ir nodok?u priekšroc?bas, ir j?atg?dina, ka š?da veida pas?kums, lai gan ar to netiek veikta valsts l?dzek?u izmaks?šana, rada sa??m?jiem finansi?li izdev?g?ku st?vokli sal?dzin?jum? ar p?r?jiem nodok?u maks?t?jiem un tas var sniegt selekt?vu priekšroc?bu t? sa??m?jiem, un t?gad tas ir kvalific?jams par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratn?. Turpretim par š?du atbalstu š?s ties?bu normas izpratn? nav uzskat?ma nodok?u priekšroc?ba, kas izriet no visp?rpiem?rojama pas?kuma, kurš vien?di ir piem?rojams visiem saimniecisk?s darb?bas subjektiem (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste, C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732, 72. un 73. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra; skat. ar? spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group* u.c., C?20/15 P un C?21/15 P, EU:C:2016:981, 56. punkts).

86 Š?d? kontekst?, lai valsts nodok?u pas?kumu kvalific?tu par “selekt?vu”, Komisijai vispirms ir j?identific? kop?j? vai “parast?” nodok?u sist?ma, kas ir piem?rojama attiec?gaj? dal?bvalst?, un p?c tam tai ir j?pier?da, ka attiec?gais nodok?u pas?kums ir atk?pe no min?t?s kop?j?s sist?mas, cikt?l ar to tiek ieviesta to subjektu noš?iršana, kuri, iev?rojot ar šo kop?jo sist?mu izvirz?to m?r?i, atrodas faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij? (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group* u.c., C?20/15 P un C?21/15 P, EU:C:2016:981, 57. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

87 “Valsts atbalsta” j?dziens tom?r neattiecas uz pas?kumiem, ar ko ievieš to uz??mumu noš?iršanu, kuri, iev?rojot ar attiec?go tiesisko rež?mu izvirz?to m?r?i, atrodas faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij? un kuri t?gad *a priori* ir selekt?vi, ja attiec?g? dal?bvalsts sp?j p?c tam pier?d?t, ka š?da noš?iršana ir pamatota, jo t? izriet no sist?mas, kur? tie ietilpst, rakstura vai uzb?ves (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2006. gada 6. septembris, Portug?le/Komisija, C?88/03, EU:C:2006:511, 52. punkts; skat. ar? spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group* u.c., C?20/15 P un C?21/15 P, EU:C:2016:981, 58. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

88 T?gad princip? selektivit?tes nosac?juma p?rbaude ietver vispirms atsauc?s sist?mas noteikšanu, kur? attiec?gais pas?kums iek?aujas, šai noteikšanai pieš?irot liel?ku noz?mi nodok?u pas?kumu gad?jum?, jo priekšroc?bu var konstat?t, tikai to sal?dzinot ar t? saucamajiem “norm?lajiem” nodok?iem (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2006. gada 6. septembris, Portug?le/Komisija, C?88/03, EU:C:2006:511, 56. punkts, un 2016. gada 21. decembris, Komisija/*Hansestadt Lübeck*, C?524/14 P, EU:C:2016:971, 55. punkts).

89 T?d?j?di, lai noteiktu visus uz??mumus, kas atrodas sal?dzin?m? faktisk? un juridisk? situ?cij?, iepriekš ir noteikti j?defin? tiesiskais rež?ms, ?emot v?r? kura m?r?i, konkr?t? situ?cij? ir j?p?rbauda to uz??mumu, kas g?st priekšroc?bu no attiec?g? pas?kuma, faktisk?s un juridisk?s situ?cijas sal?dzin?m?ba ar to uz??mumu situ?ciju, kas šo priekšroc?bu neg?st (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*Hansestadt Lübeck*, C?524/14 P, EU:C:2016:971, 60. punkts).

90 Tom?r nodok?u sist?mas kvalific?šana par “selekt?vu” nav pak?rtota faktam, ka tai ir j?b?t izveidotai t?d? veid?, ka uz??mumiem, kuri, iesp?jams, g?st labumu no selekt?vas priekšroc?bas, parasti tiek noteikti t?di paši nodok?u maks?jumi k? citiem uz??mumiem, tom?r tiem piem?ro noteikumus par atk?p?m, t?d?j?di selekt?vo priekšroc?bu identific?jot k? starp?bu starp parastiem nodok?u maks?jumiem un tiem nodok?u maks?jumiem, kurus veic pirmie min?tie uz??mumi (spriedums, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Sp?nija/*Government of Gibraltar* un Apvienot? Karaliste, C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732, 91. punkts).

91 Lai selektivit?tes krit?riju var?tu izprast š?di, esot nepieciešams, ka nodok?u rež?ms, lai to

varētu kvalificēt kā "selektīvu", būtu ieviests, izmantojot konkrētu regulējuma metodi, kuras rezultātā jau šķotnāji valsts nodokļu noteikumi nebūtu kontrolējami valsts atbalsta jomā tikai tādēļ, ka tiem ir piemērojama cita regulējuma metode, kaut arī tie rada tādās pašas tiesiskās un/vai faktiskās sekas, pielgojot un kombinējot dažādas nodokļu normas. Tas esot pretrunā pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru LESD 107. panta 1. punkta valsts intervences pasākumi netiek šķiroti atkarībā no tā, kādi ir to iemesli vai mērķi, bet šie pasākumi tiek definēti, ņemot vērā to radītās sekas, un tādējādi neatkarīgi no izmantotajām metodēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732, 87., 92. un 93. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

92 Lai gan atbilstoši šai judikatūrai konkrētas regulējuma metodes izmantošana nevar būt valsts nodokļu normas pilnībā izslēgt no kontroles, kā tas ir paredzēts LESD valsts atbalstu jomā, šīs regulējuma metodes izmantošana tūpat nav pietiekama, lai definētu atbilstošo atsaucēs sistēmu nolūkā analizēt selektivitātes nosacījumu, ja vien valsts intervences pasākuma forma izšķirošā veidā neprevalē pār tās sekām. Tādējādi, kā to būtībā norādījis arī ģenerālvokāls secinājumu 108. punktā, izmantot regulējuma metode nevar būt izšķirošs elements atskaites sistēmas noteikšanai.

93 Ņemot to vērā, no šīs pašas judikatūras turklāt izriet, ka, lai gan nodokļu pasākuma selektivitātes pierādīšanai nav izšķiroši, kāda regulējuma metode tiek izmantota, jo ne vienmēr ir nepieciešams, lai tai būtu atkarīgs raksturs attiecībā uz kopājo nodokļu režīmu, apstāklis, ka tai šāds raksturs piemīt, izmantojot šo regulējuma metodi, ir piemērots šādam nolūkam, ja no tā izriet, ka tiek nošķirtas divas saimnieciskās darbības subjektu kategorijas un tām *a priori* piemēro atšķirīgu attieksmi, proti, uz dažiem attiecas atkarīgs pasākums, savukārt citiem turpina piemērot kopājo nodokļu režīmu, kaut gan abas šīs kategorijas, ievērojot arī minēto režīmu izvirzīto mērķi, atrodas salīdzināmā situācijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 77. punkts).

94 Turklāt ir jāatgādina, ka fakts, ka tikai tie nodokļu maksātāji, kas atbilst pasākuma piemērošanas nosacījumiem, var saņemt arī šo pasākumu sniegtās priekšrocības, pats par sevi šim pasākumam nevar piešķirt selektīvu raksturu (spriedumi, 2012. gada 29. marts, *3M Italia*, C-417/10, EU:C:2012:184, 42. punkts, kā arī 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 59. punkts).

95 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai, kā apgalvo *HBH* un Vācijas Federatīvā Republika, Vispārējā tiesa šajā lietā nav ievērojusi LESD 107. pantu, kā to interpretē Tiesa, nospriežot, ka Komisija nav pieņēmusi kādu, uzskatot, ka atbilstošā atskaites sistēma, lai novērtētu atkarīgā pasākuma selektivitāti, bija vienīgi zaudējumu atsavināšanas noteikums.

96 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pārskatītā sprieduma 103. punkta Vispārējā tiesa atgādina, ka "[atkarīgā] lēmumā Komisija [...] ir definējusi zaudējumu atsavināšanas noteikumu kā vispārēju normu, attiecībā uz kuru ir jāpārbauda, vai uzņēmumi, kas ir vienādi faktiski un juridiski situācijā, ir tikuši nodalīti, bet [*HBH*] atsaucas uz vispārīgāku zaudējumu pārnesēšanas normu, kas ir piemērojama jebkurai nodokļa uzlikšanai".

97 Minētā sprieduma 104. punkta ir arī atgādāts, ka "zaudējumu pārnesēšanas noteikums ir tiesībs, ko var izmantot jebkura sabiedrība, kurai tiek piemērots uzņēmumu ienākuma nodoklis", un ka "zaudējumu atsavināšanas noteikums ierobežo šīs tiesības, ja tiek iegādāti 25 % vai vairāk kapitāla daļas, un tās atceļ, ja tiek iegādāti vairāk par 50 % kapitāla daļas", pēc tam konstatējot, ka "šī norma [tātad] ir sistemātiski piemērojama visos gadījumos, kad līdzdalība mainās par 25 vai vairāk procentiem, nešķirojot pēc attiecīgo uzņēmumu rakstura vai pašbūvē".

98 Minētā sprieduma 105. punktā Visprezidentā tiesa piebilda, ka “[turklāt] pārsturēšanas [sanācijās] klauzula ir formulēta kā izņēmums no zaudējumu atsavināšanas noteikuma un tā ir piemērojama tikai konkrēti definētam situācijam, kuras ir noteiktas šajā pārdēļā minētajā normā”.

99 Šis paša sprieduma 106. punkts no tā tika secināts, ka “ir jākonstatē, ka zaudējumu atsavināšanas noteikums, tāpat kā zaudējumu pārņemšanas noteikums, ietilpst tiesību aktu sistēmā, kurā iekļaujas apstrādātais pasākums”, ka “citiem vārdiem, šajā lietā atbilstošās tiesību normas veido visprezidentā zaudējumu pārņemšanas noteikums, kas tiek ierobežots ar zaudējumu atsavināšanas noteikumu, un [ka] tieši šajā kontekstā ir jāpārbauda, vai ar apstrādāto pasākumu tiek ieviesta tādu komersantu nošķiršana, kas ir salīdzināmā faktiskā un juridiskā situācijā judikatūras izpratnē”.

100 Pārsūdzētā sprieduma 107. punktā Visprezidentā tiesa no tā secināja, ka “Komisija nav pieņēmusi kādu, konstatējot, ka pastāv visprezidentā norma, proti, zaudējumu pārņemšanas noteikums, un nospriežot, ka atsaucēs tiesību normu sistēmā, kas ieviesta, lai novērtētu apstrādāto pasākuma selektivitāti, ir zaudējumu atsavināšanas noteikums”.

101 Kā apgalvo *HBH* un Vācijas Federatīvā Republika, šis loģika likusi Visprezidentā tiesai par atsaucēs sistēmu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē kādāni atzīt tikai zaudējumu atsavināšanas noteikumu, no šīs atskaites sistēmas izslēdzot visprezidentā zaudējumu pārņemšanas noteikumu.

102 No šīs argumentācijas izriet, ka, lai gan Visprezidentā tiesa konstatēja, ka pastāv visprezidentā nodokļu norma, kas ir piemērojama visiem uzņēmumiem, kuriem jāmaksā uzņēmumu ienākuma nodoklis, proti, zaudējumu pārņemšanas noteikums, tā tomēr uzskatēja, ka Komisija nav pieņēmusi kādu, uzskatot, ka atbilstošā atsaucēs sistēmā apstrādāto pasākuma selektivitātes novērtšanai bija tikai zaudējumu atsavināšanas noteikums, lai gan nebija strīda par to, ka šis pārdēļais minētais noteikums pats bija izņēmums no zaudējumu pārņemšanas noteikuma, un visu šo noteikumu saturā analīzei bija jāauj konstatēt, ka sanācijās klauzulas rezultātā tika definēta situācija, uz kuru attiecas visprezidentā zaudējumu pārņemšanas noteikums.

103 Tātad, kā būtībā norādīja arī ģenerālvokāls secinājumu 109. punktā, no Tiesas judikatūras, kas atgādina šis sprieduma 90.–93. punktā, izriet, ka nodokļu pasākuma selektivitāti nevar pareizi novērtēt pēc atsaucēs sistēmas, kuru veido daži no plašākās tiesību normu sistēmas samāksloti izēmti noteikumi. Tādējādi, šajā lietā no atbilstošās atsaucēs sistēmas izslēdzot visprezidentā zaudējumu pārņemšanas noteikumu, Visprezidentā tiesa to ir definējusi acīmredzami pārāk šauri.

104 Kaut gan, lai nonāktu pie šīs secinājuma, Visprezidentā tiesa balstījās uz to, ka apstrādātais pasākums ir ticis formulēts kā izņēmums no visprezidentā zaudējumu pārņemšanas noteikuma, ir jāatgādina, ka tas jau ir norādīts šīs sprieduma 92. punktā, ka izmantotā regulējuma metode nevar būt izšķirošais elements atsaucēs sistēmas noteikšanai.

105 Turklāt neviens no pārsūdzētā sprieduma pamatojumam lietderīgiem argumentiem šajā lietā nevar tikt secināts no 2013. gada 18. jūlija sprieduma *P (C-6/12, EU:C:2013:525)*, jo tajā Tiesa nav spriedusi par jautājumu, kam ir jāveido atsaucēs sistēma tai iesniegtajai lietai.

106 No visa iepriekš minētā izriet, ka *HBH* otrā pamata pirmā daļa ir pamatota un šajā ziņā nav vajadzīgs izskatīt tās atbalstam iesniegto argumentu otro daļu. Tāpat ir jānorāda, ka Visprezidentā tiesa, pamatojoties uz savu tiesiski kādāno novērtējumu, saskaņā ar kuru Komisija neesot pieņēmusi kādu, kad tā par atbilstošo atsaucēs sistēmu šajā lietā, lai novērtētu apstrādāto pasākuma selektivitāti, atzina tikai zaudējumu atsavināšanas noteikumu, pēc tam analizēja tai

iesniegto *HBH* argumentāciju nolūkā pierādīt, pirmkārt, ka apstrādātais pasākums nav *a priori* selektīvs, un, otrkārt, ka apstrādāto pasākumu attaisno nodokļu sistēmas raksturs un uzbūve.

107 Taču, kā izriet no šī sprieduma 83. un 86.–89. punktu atgādinātās judikatūras, kāda atsaucēs sistēmas noteikšana, pēc kuras jānovērtē pasākuma selektivitāte, noteikti padara par kādāinu visu ar selektivitātes nosacījumu saistītu analīzi. Šādos apstākļos jāapmierina apelācijas sūdzība un jāatceļ pārsūdzētā sprieduma rezolūcijas daļas 2) un 3) punkts, neizskatot nedz apelācijas sūdzības otrā pamata otro un trešo daļu, nedz tās pirmo pamatu.

Par prasību Vispārīgā tiesā

108 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Tiesa Vispārīgās tiesas nolūmuma atcelšanas gadījumā pati var taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

109 Tā tas ir izskatāmā lietā. Šajā ziņā pietiek norādīt, ka no šī sprieduma 82.–107. punktu norādītajiem iemesliem izriet, ka *HBH* prasības Vispārīgā tiesā pirmā pamata pirmā daļa ir pamatota, ciktāl tajā tiek lūgts konstatēt, ka Komisija ir pieņēmusi kādu, nosakot atbilstošo atsaucēs sistēmu apstrādātā pasākuma selektivitātes novērtēšanai, jo tā to esot definējusi kā tādā, kurā ietilpst tikai zaudējumu atsavināšanas noteikums. Tā kā Komisija novērtēja apstrādātā pasākuma selektivitāti pēc kādāini noteiktas atsaucēs sistēmas, apstrādātais lūgums ir jāatceļ.

Par tiesāšanas izdevumiem

110 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanas izdevumiem.

111 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tās 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

112 Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs gan saistībā ar pretapelācijas sūdzību, gan pamata apelācijas sūdzību, apstrādātais lūgums ir atcelts un *HBH* ir lūgusi Komisijai piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, tai ir jāpiespriež segt savus un atlīdzināt *HBH* tiesāšanas izdevumus gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

113 Atbilstoši šī paša reglamenta 184. panta 4. punktam, ja persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, pati nav iesniegusi apelācijas sūdzību, tai var piespriež atlīdzināt apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanas izdevumus vienīgi tad, ja tā piedaljusies Tiesā notiekošās tiesvedības rakstveida vai mutvārdu daļā. Ja šī persona piedalās tiesvedībā, Tiesa var nolemt, ka tā savus tiesāšanas izdevumus sedz pati.

114 Vācijas Federatīvā Republika – persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, ir piedaljusies Tiesā notiekošās tiesvedības mutvārdu daļā, [bet] nav lūgusi piespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus. Šādos apstākļos ir jānospiež, ka tā sedz savus tiesāšanas izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) **Pretapelācijas sūdzību noraidīt.**

- 2) Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 4. februāra sprieduma *Heitkamp Bauholding/Komisija* (T-287/11, EU:T:2015:60) rezolūcijas daļas 2) un 3) punktu atcelt.
- 3) Komisijas Lēmumu 2011/527/ES (2011. gada 26. janvāris) par valsts atbalstu C 7/10 (ex CP 250/09 un NN 5/10), ko īstenoja Vācija [atbilstoši Likumam par uzņēmumu ienākuma nodokli paredzētajai shēmai] nodokļu zaudējumu pārnesšanai grūtības nonākumu uzņēmumu pārsturēšanas gadījumā (“KStG, Sanierungsklausel”), atcelt.
- 4) Eiropas Komisija sedz savus un atlīdzina *Dirk Andres*, kurš rīkojas kā *Heitkamp Bauholding GmbH* maksātnešpājas administrators, tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan tiesvedību apelācijas tiesvedībā.
- 5) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.